

Vzhodnonemška nevarnost Roka Čeferina

Rok Čeferin bo ta teden v DZ najbrž izvoljen za ustavnega sodnika. Koalicijske stranke združujejo dovolj poslancev, nekoliko pa je to celo v interesu desne opozicije, čeprav Čeferin ni najboljša izbira za varuha svoboščin ljudi pred zlorabami oblasti. Še v predstavitvi pri predsedniku **Borutu Pahorju** je predvsem branil pravico vlade, da omejuje temeljne pravice in svoboščine ljudi: svobodo govora, tiska in združevanja.

Čeferin je bil eden redkih uglednejših pravnikov, ki je lani podprl javni poziv premiera **Marjana Šarca** direktorjem državnih podjetij, naj premislijo, ali bodo še oglaševala v tedniku Demokracija in Nova24TV. Gre za edina medija v državi, ki sta jasno naklonjena opozicijski SDS in na katera ima ta stranka, ki jo je na volitvah poslancev lani podrlo daleč največ volvicev, tudi vpliv. Da je kak pravnik branil premiera in smo slišali tudi to plat medalje, je bilo dobro. Manj pa, da bo zdaj postal varuh svobode tiska in govora pred zlorabami oblasti. Pred Marjanom Šarcem. Trud premiera ali vladajočih strank, da bi s pomočjo vpliva v številnih državnih podjetij, ki ga ima vsakokratna vlada, otežili življenje redkim opozicijskim medijem, je pač primer zlorabe oblasti. Kandidat za ustavnega sodnika pa tega ni kritiziral. Ali pa zdaj vsaj

medlo, da povsem uničiti pa opozicijskih medijev le ni dobro.

Čeferin se podpora premierjevemu pisanju tudi zadnji teden ni odpovedal, bilo bi tudi smešno, če bi to storil. Verjame v tisto, kar govori. Odločno že dalj časa trdi, da se o migrantih, ki vse bolj množično na črno prihajajo čez slabo nadzorovano mejo s Hrvaško, širi preveč negativnih zgodb. Menda tudi grobe laži. V preteklosti je šel tako daleč, da je po izkušnji iz fašizma zatrdil, da Evropa in evropsko sodišče v primerih sovražnega govora podpira celo uvedbo tako skrajnih ukrepov kot je institut cenzure in kaznovanja novinarjev. Pazite: to ni res. Instituta cenzure v medijih ni v nobeni evropski državi. Vsaj, da bi vedel ne.

Izkušnjo s Hitlerjem pa so imeli tudi Američani, ki jim še na misel ne pade, da bi se zaradi tega odpovedali prvemu amandmaju k ameriški ustavi, ki omejevanje svobode govora, tiska, združevanja in mirnih protestov kongresu povsem naravnost prepoveduje.

Zakaj se v ZDA ne odrečejo tem omejitvam in ne uvedejo cenzure, kaznovanja novinarjev in vladnega nadzora vseh medijev, da bi onemogočila sovražni govor? Preprosto zato, ker nacisti niso zmagali. Ti so namreč točno to počeli. Odprava svobode govora, pluralnosti medijev in opozicije je bila temelj vseh totalitarizmov. Tudi našega. Ustavno sodišče ga je jasno obsodilo z dosedanjimi sodbami. Čeferin v svojem nastopu ne.

Da bo jasno: s Čeferinom se povsem strinjam, da mediji kdaj objavljamo velike neumnosti. Tudi sam sem že zagrešil napake v novinarski in uredniški karieri. Občasno smo mediji tudi tovarne laži in sovražnega govora. Napisal sem knjigo Fake

news o tem, kako največji mediji v državi in ne tisti manjši opozicijski, na katere opozarja Čeferin, v interesu svojih lastnikov lažejo, da bi diskreditirali opozicijo in se niso pripravljene niti korektno opravičiti. Časopis Delo se za laž o tem, da denar iz Patrie ni šel k Janši, ampak k stranki SDS, ni ustrezno opravičil niti, ko je to od njih s sodbo zahtevalo sodišče. A to nikakor ne more biti razlog, da bi oblast lahko odpravljala svobodo tiska, uvedla cenzuro ali da bi premieri z navodili direktorjem državnih podjetij ekonomsko uničevali pluralnost medijev.

Gotovo pa je prav, da tudi o medijih poteka javna razprava.

Čeferin je zadnje mesece sodeloval pri več kot temu: pri pripravi sprememb medijske zakonodaje, s katerimi nameravajo vladajoči ustavljati sovražni govori. Ali jih je tudi pri tem zaneslo v vzhodnonemško smer, še ne vemo. Je pa gotovo, da je bil Čeferin zadnje leto tako zelo provladen, da ga koalicijski poslanci ta teden skoraj morajo podpreti za ustavnega sodnika. V interesu opozicije pa bi Čeferin lahko bil predvsem, ker je koalicija, če pade, sposobna privleči na dan še veliko slabšo alternativo, ki javno še utemeljevati svojih stališč in polemizirati ne bo sposobna. To so v preteklosti že dokazali. Rok Čeferin je vsaj spodoben pravnik iz dobre družine. Njegov brat se je v preteklosti izkazal tudi pri obrambi svobode tiska in novinarjev.

Ko sem bil še študent novinarstva v času socializma, me je navdušila navidez nenavadna izjava zahodnonemškega premiera, ki mu je tisk nekoliko krivično sestrelil ministra. Premier je dogajanje komentiral nekako tako:

V Vzhodni Nemčiji mediji vedno vse zapišejo po resnici, na

Zahodu pa se kdaj tudi zlažejo. In prav je tako.

Podprl je vrednote svobodnega sveta in pravico medijev, da naredijo tudi kaj narobe. Brez tega ni svobode. Čeprav je bilo zanj grenko.

Upam, da bo Čeferin, če bo ustavni sodnik, branil to svobodo Zahoda in ne dosežka propadle vzhodne Nemčije, kjer so mediji vedno vse napisali po resnici točno tako kot je želel totalitarni režim.

Na posnetku je kandidat za ustavnega sodnika Rok Čeferin, o katerem bo ta teden odločal državni zbor:

